

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322201122
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322201122.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcov: 1. D. Z., nar. XX.XX.XXXX, 2. Z. Z., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom K. XXX, obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 6Csp/30/2022-116 zo dňa 21.11.2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 6Csp/30/2022-146 zo dňa 22.12.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.
- II. Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj „súd prvej inštancie“ a „súd“) napadnutým rozsudkom vo výroku I. určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 28.04.2015, je bezúročný a bez poplatkov a vo výroku II. priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 261 ods. 6, písm. d), § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2, § 504 a § 506 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 37 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. g), § 7 ods. 1 a 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 a 4, § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“).

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázať, že medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou v 1. rade ako dlžníčkou a žalobcom v 2. rade ako spoludlžníkom bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver (časť 1 Zmluvy) vo výške 9.000,00 Eur, ktorý je toho času už splatený a revolvingový úver (časť 2. zmluvy) s úverovým rámcom 5 000,00 Eur, ktorý sa žalobcovia zaviazali pravidelne mesačne splácať, a to splátkami do 10. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Z obsahu

posudzovanej zmluvy mal súd preukázané, že v jej časti 2. bola uvedená RPMN vo výške 46,36 %, ale pri jej výpočte veriteľ nezahrnul do nákladov poistné, ktoré bolo dojednané vo výške 4,99 % (časť 2, bod 1.1. zmluvy). Podľa súdu prvej inštancie žalobcovia bez možnosti výberu uzatvorili poistenie uvedené v časti 3., ktoré veriteľ v zmluve vopred naformuloval. Žalobcovia nemali na výber, či k poisteniu pristúpia resp. nie. Ide jednoznačne o náklad spojený so zmluvou o úvere, a preto mal byť zahrnutý do RPMN. Podľa názoru súdu v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, pretože predstavovala 28,67 %, ale s poistením, ktoré žalobkyňa nemohla odmietnuť, správne mala byť 30,32 %. Okrem toho mal súd prvej inštancie preukázané, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentoval ďalší údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Súd tiež dospel k záveru, že v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. d), a to neuvedenie rodného čísla a adresy trvalého pobytu spotrebiteľa vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade. Napokon súd dospel k záveru, že v zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže obsahom zmluvy nebol údaj o výške priemernej hodnoty RPMN. Súd prvej inštancie sa s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR nestotožnil s argumentáciou žalobcov o tom, že zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.) a údaj o predpokladoch použitých pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.).

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP a v zmysle zásady zodpovednosti za výsledok v spore priznal v celom rozsahu úspešným žalobcom nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

5. Proti výrokom I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný tvrdiac, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

6. Žalovaný v odvolaní namietal, že prvoinštančný súd vo svojom rozsudku, na jednej strane uvádza, že obsahom Úverovej zmluvy je klasický spotrebiteľský úver, upravený v Časti 1. Úverovej zmluvy, ako aj revolvingový spotrebiteľský úver, upravený v Časti 2. Úverovej zmluvy, t. j. na základe Úverovej zmluvy boli žalobcom poskytnuté dva úverové produkty, avšak na strane druhej, prvoinštančný súd túto skutočnosť vo svojom výroku I. opomína, keď uvádza, že úver z Úverovej zmluvy zo dňa 28.04.2015 je bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu je preto predmetné súdne rozhodnutie zmätočné, neurčité, no najmä materiálne nevykonateľné, keďže z neho jasne a zrejme nevyplýva, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorého z vyššie uvedených úverov, ide. Hoci žalovaný v priebehu konania tvrdil, že zmluva upravuje dva úverové produkty, prvoinštančný súd sa s tým nevysporiadal. Uvedenú skutočnosť spomenul v bode 23. odôvodnenia rozhodnutia, čo sa však nepremietlo do samotného výroku. Poukazujúc na bod 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku žalovaný poukázal na to, že prvoinštančný súd posudzoval výšku RPMN, ktorá sa týkala Časti 2. Úverovej zmluvy zo dňa 28.04.2015, a teda revolvingového spotrebiteľského úveru. Žalovaný tvrdil, že RPMN súvisiaca s revolvingovým spotrebiteľským úverom je vypočítaná správne a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. V súvislosti s touto RPMN vo výške 46,36 % sú uvedené aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN, úroková sadzba, celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru ako aj to, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. Žalovaný súčasne argumentoval, že do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom patria aj náklady na poistné (doplnkové služby) jedine v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poistnom (o poskytnutí takejto doplnkovej služby), aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Ak teda uzatvorenie zmluvy o poistnom je fakultatívne, hodnota poistného sa nezapočítava do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, z tohto dôvodu nie je možné poistenie (poistné) započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Žalovaný uviedol, že táto skutočnosť je zrejماً zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, v rámci ktorých v časti: Vyžadované záruky (Opis záruky, ktorú bude musieť spotrebiteľ poskytnúť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere) je výslovne uvedené alternatívnym spôsobom: Spoludlžnícky záväzok, Dohoda o zrážkach zo mzdy, Štandardný súbor poistenia 4,99 %; a tiež v časti: Na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa musí uzavrieť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, je výslovne uvedené: NIE, ďalšia zmluva o doplnkovej službe: NIE. Táto

skutočnosť vyplýva aj z Dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobcom bol predložený formulár - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ako aj návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to vopred pred jej podpísaním, čo spotrebiteľ potvrdil svojim podpisom na listine Osobný dotazník. V súvislosti s uvedeným žalovaný poukázal aj na Časť 2., ods. 1., bod 1.1. Úverovej zmluvy, z ktorej vyplýva, že pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia Revolvingového spotrebiteľského úveru. Žalovaný sa odvolal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.05.2022, č. k.: 11CoCsp/38/2021 - 425, z ktorého okrem iného plynie, že do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom správne nebolo zahrnuté poistné za poistenie úveru, nakoľko nebolo podmienkou pre poskytnutie predmetného spotrebiteľského úveru a v konaní nebol preukázaný opak. Žalovaný dodal, že v časti 1., ods. 1., bode 1.1. Úverovej zmluvy je výška mesačnej splátky uvedená spolu s poistným vo výške 4,99 % z mesačnej splátky (t.j. vo výške 170,61 Eur). Výška mesačnej splátky bez poistného tak predstavuje 162,50 Eur (t.j. $170,61 \times 100 / 104,99 = 162,50$). Celková čiastka k zaplaceniu (vypočítaná v súlade so ZSÚ) je správna: 15.600,00 Eur ($96 \times 162,50$ Eur). Žalovaný namietal aj argumentáciu súdu prvej inštancie o tom, že v zmluve absentuje údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na znenie Časti 3., ods. 11. Úverovej zmluvy, z ktorej vyplýva aj to, že klient si môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť na adrese sídla Cetelemu, pričom orgánom kontroly dodržiavania obchodných podmienok veriteľov a zmluvných podmienok ponúkaných spotrebiteľom podľa platného zákona o spotrebiteľských úveroch je Národná banka Slovenska, Imricha Karvaša 1, 813 25 Bratislava. Žalovaný vyslovil názor, že tým vyvrátil bod 26. odôvodnenia súdneho rozhodnutia prvoinštančného súdu. S poukazom na znenie Časti 1., ods. 1., bod 1.1. a Časti 2., ods. 1., bod 1.1. žalovaný namietal aj záver súdu o tom, že v zmluve nie je uvedené rodné číslo a adresa trvalého pobytu spoludlžníka. Žalovaný tvrdil, že úver bol poskytnutý dlžníkovi. Spoludlžnícky záväzok v tomto prípade predstavuje jednu z vyžadovaných záruk pre poskytnutie predmetného úveru tak, ako je to uvedené v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný nesúhlasil ani so záverom súdu o absencii údajov o priemernej RPMN. Dodal, že údaj priemernej hodnoty RPMN je priamo uvedený v Časti 1., ods. 1., bode 1.1. Úverovej zmluvy, kde sa uvádza, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov predstavuje hodnotu 10,28 % a v Časti 2., ods. 1., bode 1.1. (posledná veta), kde sa uvádza, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov predstavuje hodnotu 24,97 %. Na základe toho žalovaný vyslovil, že Úverová zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované obligatórne obsahové náležitosti, ktoré Zákon o spotrebiteľských úveroch, v čase jej podpisu, od žalovaného vyžadoval. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietla. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že námietku žalovaného o tom, že nie je zrejme, vo vzťahu ku ktorému úveru sa vzťahuje určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, považoval za účelovú. Dodal, že úverová zmluva zo dňa 28.04.2015, ktorú koncipoval žalovaný, bola označená ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“, pričom obsahuje časť 1. poskytnutie úveru vo výške 9 000,00 Eur a časť 2. poskytnutie revolvingového úveru. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť sa vzťahuje k celej Zmluve, a to vo vzťahu ku klasickému úveru ako aj revolvingovému úveru. Poukazujúc na formulár Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 28.04.2015, žalobcovia tvrdili, že im žiadnym spôsobom nebola daná možnosť odmietnuť poistenie úveru. Poistenie úveru bolo povinné pre jeho poskytnutie, preto poistenie malo byť súčasťou celkových nákladov a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, a teda aj do výpočtu RPMN. Žalobcovia poukázali na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Prešove, okrem iného na uznesenie sp. zn. 3CoCsp/5/2020 zo dňa 12.05.2020, v ktorej odvolací súd vyslovil aj toto: „K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa poistenia úveru, odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že do celkových nákladov spotrebiteľa žalovaný nezahrnul aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu v podobe poistenia schopnosti splácať úver. Takéto zmluvné dojednanie o doplnkovej službe bolo jednoznačne súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, či žalobca ako spotrebiteľ môže poskytnutie takejto doplnkovej služby prijať alebo odmietnuť. Súd prvej inštancie nesprávne vychádzal z predpokladu, že zmluvné dojednanie o uvedenej doplnkovej službe nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, a preto náklady, ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením, nemali byť zahrnuté do celkových nákladov pre účely výpočtu RPMN. Odvolací súd uvádza, že žalovaný mal pri výpočte RPMN zohľadniť aj poistné plnenie a z tohto dôvodu možno konštatovať, že predmetná zmluva obsahuje nesprávny výpočet RPMN. Táto skutočnosť má zároveň za následok,

že samotná zmluva trpí absenciou údaju o RPMN. Rovnako je potrebné konštatovať, že uvedenie nesprávneho údaju RPMN je klamaním spotrebiteľa a odvolací súd nevidí dôvod priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon pri neuvedení RPMN v samotnom ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Správne je preto potrebné konštatovať, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Žalobcovia trvali aj na tom, že v zmluve absentovala náležitosť podľa § 9 ods. 2, písm. d), keďže zmluva neobsahovala údaj o rodnom čísle a adrese trvalého pobytu žalobcu v 2. rade. Žalobcovia zdôraznili, že žalobcovi v 2. rade bol rovnako ako žalobkyni v 1. rade poskytnutý úver ako solidárnemu dlžníkovi. Obaja žalobcovia brali úver spoločne a to, koho veriteľ uviedol do zmluvy ako prvého neznamená, že druhý účastník zmluvy nie je dlžníkom, na ktorého by sa nemal zákon o spotrebiteľských úveroch vzťahovať. Vo vzťahu k ďalším chýbajúcim obligatónym náležitostiam zmluvy (údaj o adrese predávajúceho, ako aj o priemernej RPMN) sa žalobcovia v celom rozsahu stotožnili s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, a preto navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

8. K vyjadreniu žalobcov na odvolanie reagoval žalovaný v odvolacej replike. Zdôraznil, že počas konania poukazoval na nezrozumiteľný žalobný petit. Dodal, že z názvu samotnej Úverovej zmluvy je zrejmé, že tá v sebe subsumuje dve samostatné zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom každá sa týka iného úverového produktu (spotrebiteľského úveru). Z toho podľa názoru žalovaného plynie zmätočnosť, neurčitosť a materiálna nevykonateľnosť rozsudku. Dodal, že v rámci súdnej praxe sa pri určovaní úverov za bezúročný a bez poplatkov bežne používa číselné označenie úverového prípadu. Žalovaný aj v priebehu konania preukázal, predovšetkým s odkazom na Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. Išlo o poistenie dobrovoľné. Na základe uvedeného preto nebolo možné poistné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré predstavujú jeden z dvoch kľúčových parametrov na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. V odvolacej duplike žalobcovia vyslovili názor, že argumentácia žalovaného spočíva v napadnutí formulácie samotného výroku, t.j. či má znieť slovo „úver“ v nominatíve singuláru alebo plurálu, čo však považovali za absolútny formalizmus, ktorý nič nemení na logickom závere, ktorý vyplýva z odôvodnenia rozsudku. Z označenia jednotlivých častí (Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere) vo výroku je zrejmé, že určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa vzťahuje k obojm úverom. Vo vzťahu k nezahrnutiu poistenia do celkových nákladov spotrebiteľa žalobcovia dodali, že z dôvodu absencie akéhokoľvek dôkazu opaku nemožno považovať tvrdenie o dobrovoľnosti poistenia za dôvodné. Poistenie úveru ako zmluvnú podmienku bol žalovaný povinný preukázať aj z roviny individuálneho dojednaní. Žalobcovia s poukazom na § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa dodali, že zakomponovaním poistenia bez možnosti riadneho a preukázateľného odmietnutia vo formulárovom dokumente, došlo k zneužitiu ich dôvery a konaniu v rozpore s dobrými mravmi.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s nesprávnym právnym posúdením, nesprávnym skutkovým zistením a porušením práva na spravodlivý proces a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je sčasti dôvodné, čo však nemení nič na tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil z dôvodov uvedených nižšie.

12. Súd prvej inštancie správne právne posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcami ako spotrebiteľmi a žalovaným ako dodávateľom, keď Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 28.04.2015 vyhodnotil ako spotrebiteľský právny vzťah v zmysle § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. Z označenia žalobcov v zmluve rodným číslom a dátumom narodenia vyplýva, že ide o spotrebiteľov, ktorí vstúpili do zmluvného vzťahu s dodávateľom a na podpis im bola predložená formulárová zmluva. Tá bola koncipovaná do troch častí. V časti 1. upravovala základné podmienky

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol úver vo výške 9.000,00 Eur. Časť 2. zmluvy obsahovala základné podmienky revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie kreditnej karty s úverovým rámcom 5.000,00 Eur. Z časti 2., bod 5. nepochybne vyplýva, že strany sa dohodli aj na uzavretí rámcovej zmluvy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Časť 3. obsahovala spoločné ustanovenia k zmluve o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Súčasťou spoločných ustanovení boli aj zmluvné dojednania o poistení.

13. K námietke žalovaného smerujúcej k zmätočnosti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Z výroku I. napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd posúdil bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru k zmluve zo dňa 28.04.2015 ako celku, hoci tá v sebe implikuje dva úverové produkty, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere (časť 1.) a zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (časť 2.). Prvý výrok napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za určitý, zrozumiteľný, vykonateľný a korešpondujúci s princípom právnej istoty, a preto nie je dôvod ho spochybňovať. Skutočnosť, že súd použil pojem úver, a nie úvery, nerobí výrok rozsudku nezrozumiteľným.

14. Žalovaný namietal, že z bodu 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejme, že súd posudzoval RPMN týkajúcu sa revolvingového spotrebiteľského úveru, pričom tá je podľa neho vypočítaná správne a v súlade s právnou úpravou. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd uvádza, že z označeného bodu odôvodnenia skutočne vyplýva úvaha súdu prvej inštancie v spojitosti s RPMN pre revolvingový spotrebiteľský úver. Žalovaný namietal, že táto skutočnosť nebola premietnutá do výroku rozsudku. Je potrebné uviesť, že výrok (enunciát) je vlastným rozhodnutím vo veci, je odrazom rozhodnutia o predmete sporu. Odôvodnenie vysvetľuje právne a skutkové dôvody rozhodnutia. Súd určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, resp. úverov. Úvahy, ktorými sa v rámci svojho rozhodnutia riadil, premietol do odôvodnenia, kde okrem iného v bode 25. konštatoval, že do RPMN vo výške 46,36 % veriteľ nezahrnul náklady titulom poistného vo výške 4,99 %. V tejto úvahe odvolací súd nevzhladol žiadnu arbitrárnosť alebo neodôvodnenosť, nakoľko súd ďalej rozviedol, že žalobcovia nemali možnosť výberu, či k poisteniu pristúpia alebo nie. Zmluva bola vopred pripravená a naformulovaná. V tejto súvislosti žalovaný namietal, že dojednanie poistenia nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru, ani jeho získania za ponúkaných podmienok. Poukázal na formulár o Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, v ktorom v kolónkach, či je potrebné na získanie spotrebiteľského úveru uzavrieť aj poistenie, prípadne ďalšiu doplnkovú službu, bolo vyplnené „Nie“. Žalovaný tvrdil, že tieto zmluvné dojednania boli predložené spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy. Ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka je však jednoznačné v tom, že zmluvné dojednania sa nepovažujú za individuálne dojednané, hoci spotrebiteľ mal možnosť sa s nimi oboznámiť, avšak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné dojednania sa v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepovažujú za individuálne dojednané. Odvolací súd sa teda stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o potrebe zahrnutia nákladov titulom poistenia do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Pritom v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa na účely výpočtu RPMN použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Ak teda do celkových nákladov nebolo zahrnuté poistenie, táto skutočnosť sa odrazila aj pri výpočte RPMN, ktorá bola takto vypočítaná nesprávne.

15. Na podporu svojej argumentácie žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.05.2022, č. k.: 11CoCsp/38/2021 - 425, v ktorom tento súd konštatoval, že do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom správne nebolo zahrnuté poistné za poistenie úveru, nakoľko nebolo podmienkou pre poskytnutie predmetného spotrebiteľského úveru a v konaní nebol preukázaný opak. Odvolací súd však za názorovo bližšie považoval žalobcami označené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/5/2020 zo dňa 12.05.2020. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť formulárový typ zmluvy, tvrdenia žalobcov o tom, že nemali možnosť výberu ohľadom pristúpenia k poisteniu a nepreukázanie opaku žalovaným, keďže ten ani s odkazom na štandardné európske informácie nepreukázal, že skutočnou vôľou spotrebiteľov bolo uzavrieť doplnkovú službu a že táto im nebola nanútená.

16. Súd prvej inštancie určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru aj s poukazom na absenciu údajov podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože dospel k záveru, že zmluva neobsahuje požadované identifikačné údaje, a to rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa -

žalobcu v 2. rade. Žalovaný sa bránil, že žalobca v 2. rade bol len spoludlžníkom, pričom v tejto súvislosti poukazoval na zmluvné dojednania o poskytnutí úveru „dlžníkovi“ a povinnosti „klienta“ poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky, poplatky a ďalšie plnenia. Doslovným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je pre orgány verejnej moci, ktoré sú povinné postupovať secundum et intra legem, t. j. podľa práva a na jeho základe, pravidlom, je potrebné dospieť k záveru, že táto právna norma vyžaduje uvedenie označených údajov u spotrebiteľa. Žalobkyňa v 1. rade je na zmluve označená ako dlžník, je pri nej uvedená adresa trvalého pobytu a rodné číslo. V prípade žalobcu v 2. rade ako spoludlžníka, ktorý je v zmluve označený aj ako klient, je uvedený údaj o dátume narodenia. Zmluva neobsahuje údaj o adrese jeho trvalého pobytu a tento údaj nemožno zo zmluvy bezpečne vyvodiť. Možno len dedukovať, že tento údaj by mal byť snáď totožný s údajom žalobkyne v 1. rade. Rovina dohadov však nepostačuje. Pritom aj žalobcu v 2. rade je potrebné považovať za spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže s poukazom na uvedenie dátumu narodenia tento pri vstupe do zmluvného vzťahu s dodávateľom nekonal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Navyše spoludlžník má voči veriteľovi rovnakú zodpovednosť za splatenie celého dlhu ako dlžník.

17. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, resp. úverov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu absencie údajov podľa § 9 ods. 2 písm. d) a k) citovaného zákona.

18. Vo vzťahu k námietke žalovaného o tom, že zmluva s poukazom na časť 3., bod 7, ods. 11 obsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z., odvolací súd uvádza, že tomuto argumentu prisvedčil. Úvodné ustanovenia zmluvy jednoznačne uvádzajú názov a adresu sídla dodávateľa. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je v okolnostiach takýchto prípadov potrebné výslovne uviesť, že ide o adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Tým, že zmluva zreteľne, jasne a určito obsahuje tento údaj, bolo by krajne formalistické, ak by sa od dodávateľa očakávalo pripojiť k tomuto údaju výslovné znenie, že presne na tejto adrese môže spotrebiteľ prejavovať svoju nespokojnosť. Inými slovami tento údaj je nepochybne vyvoditeľný z úvodných ustanovení zmluvy.

19. Pokiaľ ide o údaj o priemernej hodnote RPMN, vo vzťahu ku ktorej súd prvej inštancie uzavrel, že v zmluve uvedená nie je, a naopak žalovaný v odvolaní kontroval, že táto v zmluve uvedená je, odvolací súd poukazuje na Časť 1., ods. 1, bod 1 zmluvy, kde priemerná RPMN je uvedená vo výške 10,28 % a na Časť 2., ods. 1, bod 1.1., kde priemerná RPMN predstavuje údaj 24,97 %.

20. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti (výrok I.) a v súvisiacom výroku o trovách konania (výrok II.) potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V celom rozsahu úspešným žalobcom v 1. a 2. rade priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného

predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).